

mers kunnen vinden. In de oude registers wordt bij trefwoorden vaak verwezen naar subs van tal van lemma's: uiteindelijk komt men in de meeste gevallen toch op een beperkt aantal (vaak dezelfde) paginanummers uit. In dit register zijn de paginanummers van die subs – die meestal geschrapt zijn – weggehaald en onder het betreffende trefwoord bij elkaar gezet. Een duidelijk voorbeeld is Ambtenarenverbod, waarbij in deel 1 verwezen wordt naar NSB, SDAP, NVV, H. Colijn en een aantal ministeries (in deel 4 bestaat het lemma niet, maar is het wel als sub bij NSB te vinden): de verwijzing is hier geschrapt en de paginanummers zijn aangevuld. Het oude verwijzingsstelsel had natuurlijk ook zijn voordelen – voordelen gelijk aan die van sublemma's –, maar kon slechts binnen een deelregister (van beperkte omvang) functioneren.

Uit het bovenstaande zal duidelijk geworden zijn dat het noodzakelijk was om vele *Zie (ook):*'s die verwijzen naar (subs van) lemma's van een afzonderlijk deel te schrappen. De resterende verwijzingen zijn aan het einde van een lemma (na het laatste deel dus) geplaatst; slechts hier en daar zal men halverwege een lemma nog een *Zie ook:* tegenkomen: in dat geval heeft de verwijzing specifiek op één deel betrekking. Anderzijds zijn er ook weer vele nieuwe *Zie ook:*'s als wijzers in dit herverkavelde registerland geplaatst.

De opmaak van deze index is gelijk aan die van de afzonderlijke registers. Dat betekent dat alle buitenlandse termen en zaaknamen (maar niet eigennamen!), alsmede namen van boeken en periodieken zijn gecursiveerd. De deelnummers zijn eveneens cursief gezet, in tegenstelling tot de paginanummers. De talrijke schepen zijn herkenbaar aan de aanhalingstekens en het lidwoord *de* (dus: 'Zeven Provinciën', de, ). De spelling is slechts een enkele keer – m.n. bij verschillen tussen de delen – aangepast aan de meest gebruikelijke.

Evenmin als in de afzonderlijke delen zijn de bijlagen in het register verwerkt.